

12 Tradycji AA

krótki opis

Tradycja 1 - **Nasze wspólne dobro powinno być najważniejsze, wyzdrowienie każdego z nas zależy bowiem od jedności Anonimowych Alkoholików**

Wersja pełna: Każdy członek Wspólnoty Anonimowych Alkoholików jest tylko małą częścią wielkiej całości. AA musi trwać nadal, bo inaczej większość z nas zginie. Toteż nasze wspólne dobro znajduje się na pierwszym miejscu. Ale dobro jednostki jest tuż za nim.

Jedność w dążeniu do celu(trzeźwienia) jest najważniejsza. Brak jedności prowadzi do kłótni i rozłamów oraz zmienia się główny cel działania. Tradycja ta jest podstawą, a pozostałe 11 Tradycji i Koncepcji AA są po to, aby realizować Tradycję 1, czyli trwać w jedności.

Tradycja 2 – **Jedynym i najwyższym autorytetem w naszej Wspólnocie jest miłujący Bóg, jakkolwiek może się wyrażać w sumieniu każdej grupy; Nasi przewodnicy są tylko zaufanymi sługami, oni nami nie rządzą**

Wersja pełna: Jedynym i najwyższym autorytetem w naszej wspólnocie jest miłujący Bóg, jakkolwiek może się On wyrażać w sumieniu każdej grupy.

Służby mają nasze zaufanie, proponują sposoby realizacji głównego celu Wspólnoty AA oraz wykonują postanowienia przyjęte przez sumienie grupy (lub szczebli niższych); nie posiadają jednak żadnej władzy nad kimkolwiek. Najwyższym autorytetem jest Bóg, jakkolwiek pojmowany.

Tradycja 3 – Jedynym warunkiem przynależności do AA jest pragnienie zaprzestania picia.

Wersja pełna: Nasza wspólnota powinna obejmować wszystkich, którzy cierpią z powodu alkoholizmu. Toteż nie mamy prawa odrzucić nikogo, kto pragnie zdrowieć. Przynależność do AA nigdy nie powinna być uzależniona od posłuszeństwa czy pieniędzy. Nawet dwóch czy trzech alkoholików spotykających się w celu utrzymania trzeźwości może określić się jako grupa AA, pod warunkiem, że jako grupa nie mają żadnych innych celów ani powiązań.

Do Wspólnoty AA nie ma przyjąć i nie można nikogo wyrzucić z niej. Każdy sam decyduje, czy chce być we Wspólnocie. Jeżeli ktoś ma problem z alkoholem i chce coś z tym zrobić – staje się członkiem Wspólnoty. Tradycja ucząca tolerancji i pokory wobec innych.

Tradycja 4 – Każda grupa powinna być niezależna we wszystkich sprawach, z wyjątkiem tych, które dotyczą innych grup lub AA jako całości.

Wersja pełna: We wszystkich własnych sprawach grupa AA kieruje się wyłącznie nakazami swego grupowego sumienia. Gdy jednak jej plany dotyczą również dobra innych grup, powinny zostać z nimi uzgodnione. Żadna grupa, żadna intergrupa czy rada regionalna ani żaden pojedynczy członek AA nigdy nie powinni podejmować działań, które mogłyby wpłynąć na AA jako całość bez uprzedniego porozumienia się z powiernikami. W takich sprawach nasza wspólna pomyślność jest absolutnie nadrzędna.

Grupa jest najważniejsza we Wspólnocie i kieruje nią sumienie grupy, przez które wyraża się wola Siły Wyższej (Boga). O grupę dbają jej zaufani słudzy, którzy pilnują też, aby działania grupy nie szkodziły innym grupom, ani wizerunkowi Wspólnoty jako całości. Wspólnota powinna być jednością, a więc poczynania żadnej z jej grup nie mogą jej szkodzić.

Tradycja 5 – Każda grupa ma jeden główny cel: nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi.

Wersja pełna: Każda grupa AA powinna stanowić duchową jedność, posiadając tylko jeden zasadniczy cel: nieść posłanie alkoholikowi, który jeszcze cierpi.

Tradycja wskazuje w jakim celu powstała Wspólnota AA i do czego służy jej członkom i wciąż cierpiącym alkoholikom. Wskazuje też, że na spotkaniach Wspólnoty może być każdy alkoholik, który potrzebuje pomocy, a więc będący również pod wpływem alkoholu.

Tradycja 6 - Grupa AA nigdy nie powinna popierać, finansować ani używać nazwy AA żadnym pokrewnym ośrodkom, ani jakimkolwiek przedsięwzięciom, ażeby problemy finansowe, majątkowe lub sprawy ambicjonalne nie odrywały nas od głównego celu.

Wersja pełna: Problemy pieniędzy, własności i władzy mogłyby z łatwością odwieść nas od naszego nadrzędnego celu duchowego. Dlatego uważamy, że wszelkie majątkości, które okażą się naprawdę konieczne AA powinny być oddzielnie zarejestrowane i zarządzane, tak aby oddzielać sprawy materialne od spraw ducha. Grupa AA jako taka nigdy nie powinna prowadzić interesów. Instytucje wspomagające działalność AA, na przykład kluby czy szpitale, które wymagają sporego majątku lub administracji, powinny być zarejestrowane i zarządzane oddzielnie, by w razie potrzeby grupy mogły swobodnie z nich zrezygnować. Toteż instytucje te nie powinny używać nazwy AA. Kierować nimi powinni tylko ci, którzy je finansują. W przypadku klubów wskazane jest, by kierowali nimi członkowie AA. Szpitale natomiast i inne zakłady rehabilitacyjne powinny pozostawać całkowicie poza obrębem AA i posiadać właściwy nadzór medyczny. Chociaż grupa AA może współpracować z kim zechce, współpraca ta nigdy nie może przybierać charakteru związku rzeczywistego lub domniemanego z inną organizacją lub popierania jej. Grupa AA nie może z nikim się wiązać.

Grupa AA powinna być zupełnie niezależna na każdej płaszczyźnie, aby nie była kojarzona z czym lub kimkolwiek i nie utraciła niezależności ani finansowej, ani żadnej innej. Tylko taka postawa pozwala być wiarygodnym, iż głównym i jedynym celem Wspólnoty AA(grupy) jest pomoc ludziom, którzy mają problemy z alkoholem.

Tradycja 7 - Każda grupa powinna być samowystarczalna i nie powinna przyjmować dotacji z zewnątrz.

Wersja pełna: Poszczególne grupy AA powinny być w całości finansowane z dobrowolnych datków swoich członków. Uważamy, że wszystkie grupy wkrótce powinny to osiągnąć. Uważamy również, że wszelkie publiczne starania o pieniądze, prowadzone zarówno przez grupy jak i przez kluby, szpitale czy inne instytucje spoza AA, podczas których korzystano by z imienia AA są wyjątkowo niebezpieczne. Uważamy ponadto, że przyjmowanie poważniejszych funduszy z jakiegokolwiek źródła oraz darów pociągających za sobą jakiekolwiek powiązania jest nie wskazane. Niepokoi nas także fakt, że niektóre grupy AA gromadzą w swych kasach nadmierne fundusze, ponad rozsądną rezerwę, bez jasno określonego celu, jakiemu pieniądze te posłużą w ramach AA. Doświadczenie przekonało nas wielokrotnie, że nic nie niszczy naszego duchowego dziedzictwa tak niezawodnie, jak daremne spory o własność, pieniądze i władzę.

Grupa powinna posiadać fundusze pochodzące tylko i wyłącznie z dobrowolnych składek swoich członków (tzw. kapelusze). Każde przyjęcie jakichkolwiek pieniędzy z zewnątrz może uzależnić grupę od dawcy, a więc grupa przestaje być niezależna. Główny cel grupy wskazuje Tradycja 5, a Tradycja 7 wskazuje skąd pozyskać środki na realizację celu. Tak więc składki z tzw. kapelusza powinny być przeznaczane tylko na utrzymanie grupy, na niesienie posłania, a nie na np. kawę, herbatę i ciastka.

Tradycja 8 - Działalność we Wspólnocie powinna na zawsze pozostać honorowa, dopuszcza się jednak zatrudnianie niezbędnych pracowników w służbach AA.

Wersja pełna: Anonimowi Alkoholicy nigdy nie powinni stać się zawodowcami. Przez zawodowstwo rozumiemy pomoc udzielaną alkoholikom za opłatą lub na etacie. Możemy jednak zatrudniać alkoholików do świadczenia takich usług, do których musielibyśmy najmować nie alkoholików. Tego rodzaju prace powinny być należycie wynagradzane. Nigdy natomiast nie powinno się płacić za realizację Dwunastego Kroku.

Nikt nie może czerpać zysków materialnych z niesienia posłania, natomiast we Wspólnocie można zatrudniać osoby do różnych prac i płacić im za to. Tak więc grupa może zatrudnić kogoś do utrzymania porządku w swojej siedzibie

Tradycja 9 - Anonimowi Alkoholicy nigdy nie powinni stać się organizacją; dopuszcza się jednak tworzenie służb i komisji bezpośrednio odpowiedzialnych wobec tych, którym służą.

Wersja pełna: W każdej grupie AA powinno istnieć możliwie jak najmniej organizacji. Rotacja jest najlepszym rozwiązaniem. Grupa wybiera mandatariusza, rzecznika i skarbnika - służby te są rotacyjne. Wielkomiejskie grupy łączą się w intergrupy a te z kolei tworzą regiony, które często zatrudniają sekretarkę na pełnym etacie. Powiernicy Rady Usług Ogólnych są w istocie takim Komitetem Usług Ogólnych dla całego AA. Stoją oni na straży naszych Tradycji, otrzymując od grup AA dobrowolne datki, z których utrzymują Biuro Usług Ogólnych w Nowym Jorku. Są oni upoważnieni przez grupy do reprezentowania całego AA na zewnątrz, a także dbają o merytoryczną treść naszego głównego czasopisma „AA Grapevine”. Wszyscy nasi reprezentanci powinni kierować się duchem służby, bo prawdziwi przywódcy w AA są jedynie zaufanymi i doświadczonymi sługami całej wspólnoty. Ich stanowiska nie dają im żadnej władzy; oni nami nie rządzą. warunkiem ich przydatności jest powszechny szacunek.

Aby działać i nieść posłanie Wspólnota musi mieć swoje struktury.

Grupą rządzi jej sumienie, ale na co dzień jej służy, których miarą jest zaufanie. Służy nie rządzą, ale mają prawo podejmowania decyzji w imieniu grupy, za co są przed nią odpowiedzialni. Jest to konieczne, aby mogła funkcjonować Wspólnota.

Tradycja 10 - Anonimowi Alkoholicy nie zajmują stanowiska wobec problemów spoza ich wspólnoty, ażeby imię AA nie zostało nigdy uwikłane w publiczne polemiki.

Wersja pełna: Żadna grupa ani żaden członek AA nie powinni nigdy wyrażać swych opinii na temat kontrowersyjnych spraw spoza wspólnoty, a w szczególności na temat polityki, ustawodawstwa alkoholowego lub sekt religijnych, w taki sposób, który mógłby sugerować, że jest to opinia AA. Grupy Anonimowych Alkoholików nie walczą z nikim, a w tego rodzaju sprawach w ogóle nie wyrażają swoich opinii.

Głównym celem grupy, jak i całej Wspólnoty AA jest pomoc w problemach alkoholowych tym, którzy chcą takiej pomocy. Wszelkie inne zagadnienia powinny być dla grupy i Wspólnoty AA zupełnie obojętne, gdyż ustosunkowanie się do czegokolwiek z poza Wspólnoty stawia ją po któreś ze stron, a to od razu grozi atakami z zewnątrz, jak i rozłamem wewnątrz.

Tradycja 11 - Nasze oddziaływanie na zewnątrz opiera się na przyciąganiu, a nie na reklamowaniu, musimy zawsze zachowywać osobistą anonimowość wobec prasy radia i filmu.

Wersja pełna: Nasze stosunki ze społeczeństwem powinny opierać się na zasadzie osobistej anonimowości. Uważamy, że AA powinno unikać sensacyjnej reklamy. Nasze nazwiska i zdjęcia jako członków AA nie powinny być rozpowszechniane w radiu, w prasie, filmie lub telewizji. Nasze oddziaływanie na zewnątrz powinno opierać się na przyciąganiu a nie na reklamowaniu. Nigdy nie możemy sami siebie zachwalać. Uważamy, że będzie lepiej, gdy będą nas polecać nasi przyjaciele.

W skrócie rzecz ujmując nie powinno się mówić nie pytany, ale żyć tak, aby pytali. Postępowanie grup, czy pojedynczych AA powinno zachęcać do zainteresowania się osób z zewnątrz przyczyną naszego postępowania. Nigdy natomiast nie powinniśmy sami chwalić się w jakichkolwiek środkach masowego przekazu swoją działalnością, swoim postępowaniem jako członek Wspólnoty AA, gdyż każde niepowodzenie będzie rzutowało na całość Wspólnoty.

Tradycja 12 - Anonimowość stanowi duchową podstawę wszystkich naszych tradycji przypominając nam zawsze o pierwszeństwie zasad przed osobistymi ambicjami.

Wersja pełna: I wreszcie my, Anonimowi Alkoholicy, głęboko ufamy, że zasada anonimowości ma olbrzymie znaczenie duchowe. Przypomina nam o pierwszeństwie zasad AA przed osobistymi ambicjami oraz o potrzebie stosowania prawdziwej pokory w życiu. Potrzebujemy jej po to, by zesłane nam dobrodziejstwa nigdy nas nie zepsuły i byśmy nigdy nie przestali myśleć z wdzięcznością o Nim, który miłościwie panuje nad nami wszystkimi.

Nieważne kim jestem poza Wspólnotą, jaki mam kolor skóry, jaki mam majątek, jakie mam stanowisko, gdzie mieszkam – we Wspólnotie wszyscy są równi bez względu na wszystko, bo wszyscy jesteśmy dotknięci jedną, nieuleczalną chorobą – alkoholizmem. Każdy AA powinien kierować się dobrem Wspólnoty, a nie realizować swoich celów kosztem innych. Tylko tak można osiągnąć jedność i siłę do dalszego trzeźwego życia.

Opracował: Bogdan z Opola

Plik pochodzi ze strony: <http://grupakrokowa123.wordpress.com/12-tradycji-opis-krotki/>